

Puncte de vedere referitoare la cultivarea expresiei verbo-vocale a actorului (VIII)*

B. Baremuri fonetice (VI)

După ce am făcut cunoștință cu modelul structural al sistemului de comunicare interumană prin intermediul unor semnale acustice (și optice) purtătoare de mesaje ale unor informații lingvistice, paralingvistice și extralingvistice, a rămas ca acum să prezentăm tipurile de elemente ale expresiilor sistemului verbo-vocal (semne, indicii, etc.) și nivelele structurale ale acestuia (subsisteme, micro sisteme etc.), nivele în zona cărora se găsesc unele dintre particulele asupra cărora se aplică principalele baremuri fonetice; de asemenea, vor fi indicate originile centrale și/sau periferice ale tipurilor de elemente ale expresiilor sistemului verbo-vocal (precizându-se caracterul informațional pe care ele îl generează și implantează, prin mesaje, în semnale), pentru ca în continuare să prezentăm seturile de baremuri fonetice.

TIPURI DE ELEMENTE ALE EXPRESIILOR SISTEMULUI VERBO-VOCAL

Acest sistem se compune din expresii verbale și vocale, acte bio-acustice generate de informații psiho-socio-biologice, pe care o sursă le emite, ca mesaje, voluntar (informațiile lingvistice) și involuntar (informațiile para- și extralingvistice). În tabloul de la pag. 42 sunt expuse sinoptic tipurile de elemente care sînt folosite la constituirea expresiilor sistemului verbo-vocal: *semne, însemne* (simboluri, iconuri, revelatori, avertizori), *indicii, simptome, simulacre*. (Simbolurile = substituiri convenționale ale unor noțiuni abstracte prin unele concrete, sau substituiri pe criteriul analogiilor prin care se stabilesc legături, mai mult sau mai puțin naturale, între verbalizat și verbalizant — simbolismul fonetic implicit; *iconurile* (onomatopeele) = verbeme cu simbolism fonetic explicit, ca urmare a „copierii” prin verbalizant a unor manifestări sonore extralingvistice; *revelatorii* (interjecțiile) = verbalități explicit afective, non-denominative, care — ca expresii com-primate, neflexibile — exprimă dispoziții,

emoții, sentimente, afecte, pasiuni; *avertizorii* = tip de interjecții prin care se exprimă stări de, voință imperative, somatoare sau apehuri și avertizări.)

Toate aceste elemente (naturale și intenționale) — cu care se construiesc expresii verbo-vocale prin informare (modulare) a anumitor substanțe materiale (acustice, optice), structurări (ale materiei amorfe, informă) sub forma de *semnale* — reprezintă *sensuri* ordonatoare ale materiei-suport-transmițător, *sensuri* ale căror *semnificații* vor putea fi înțelese — de cei care recepționează semnalele — numai în măsura în care aceștia cunosc codul în care a emis sursa și la nivelul de reprezentare corespunzător propriei experiențe de cunoaștere, *engramă* în *metacircuitele polisenzoriale-Barbizet* (depozitele mnemice de semnificații).

Respectivele elemente, ale expresiilor verbale și vocale, au un potențial informațional — lingvistic, paralingvistic și, respectiv, extralingvistic — care se activează însă numai în cadrul mesajelor la formularea cărora contribuie ca părți constitutive, funcțiile limbii și limbajelor precizându-se numai în contextul enunțurilor.

Astfel, la exprimarea *funcției denotative* participă — ca elemente de bază ale enunțurilor — *semnele*, prin care se comunică *informații referențiale*, pur lingvistice. La exprimarea *funcției conotative*, prin vorbire, concură două tipuri de *informații paralingvistice*:

În primul rînd, cele purtate explicit de *însemne* și implicit de *semnele* care participă la alcătuirea unor expresii prin care se manifestă funcțiile conotativității: *funcția apelativă* (informații despre o intenție orientată către destinatar), *funcția expresivă* (incunoștințări despre propriile stări afective), și funcțiile secundare (1): *fatică* (din care reiese încercarea de menținere a contactului între interlocutori), *metalinguală* (prin care interlocutorii fac precizări asupra codului folosit) și *poetică* (atunci cînd interesul sursei este axat asupra conținutului și formei mesajului însuși).

În al doilea rînd, este vorba de informațiile paralingvistice purtate de variațiile (parametrilor acustici) impuse *prozodosonelor*

* „Teatrul”, nr. 11, 12/1978; 1, 2, 3, 4, 5/1979.

expresiiilor verbale (sau verbo-vocale) și anume de către cele două categorii de fone — specifice ființei umane — *afectofonele* și *ethofonele*, materializări — prin vorbă vorbită — ale unor stări specifice psihice (afective) și fenotipice (caracterul = „...calaj- al trăsăturilor tipului înăscut de activitate nervoasă superioară (genotipul) .../temperamentul/... cu transformările și acumulările dobândite ca efect al interacțiunii individului cu mediul socio-cultural“ (2).

Dar, la îmbogățirea funcției conotative mai concură și informațiile extralingvistice, modelatoare ale semnalelor prin mesajele indiciale și simptomatice generate de anumite stări și variații ale *etno-krinco-krasio-socio-bio-instincto-patho-idio-portofonelor*, materializări acustice, la nivelul vocii, ale unor substraturi (etnice, endocrine, temperamentale, sociale, biologice, patologice, bio-fizice) prin care se caracterizează personalitatea individualitatea bio-psihico-socială a vorbitorului.

Dacă, însă, elementele extralingvistice pot reprezenta prin ele însele o comunicare prin anume expresii vocale, în schimb elementele care aparțin lingvisticului (semnele și în mare măsură însăși însemnele) nu au valoare informațională decât în cadrul unor enunțuri, unui context, și aceasta deoarece „... în procesul de comunicare, ea și în procesul de gândire, nu ne folosim de cuvinte dispartate, ci de propoziții...“, „...gândim întotdeauna gânduri întregi“ (3), și ca întreguri le și exprimăm, în mod normal. Dealtfel, faptul „...că propozițiunea și vorba în context merită mai mult a fi considerate ca elemente graului decât vorba sau sonurile izolate“ (4) a fost dovedit încă din 1888, după cum arăta Lazăr Șăineanu (1891), care citează și paragraful cu concluziile la experimental prin care s-a constatat „...că se citește mai ușor cuvinte întregi decât pe silabe“ și că „...se pot percepe de trei ori mai multe silabe când ele formează cuvinte... și de două ori mai multe cuvinte când ele formează fraze“ — B. Bourdon (4).

(Acest proces, confirmat de psihologia gestaltistă, este o realitate psihică ușor demonstrabilă — pacoste în calea oricărui corector de text scris —, motiv pentru care erecează uimire afirmația că în zona receptivă a vorbirii „... impulsurile nervoase sint descifrate în foneme și se produce recunoașterea cuvintelor“; — v. Kreindler, 5.)

NIVELELE STRUCTURALE ALE SISTEMULUI VERBO-VOCAL

În afara tipurilor de elemente constitutive ale expresiilor, manifestări tipologice de „orizontalitate“, sistemul verbo-vocal mai prezintă, pentru fiecare dintre ele, și o structură pe „verticală“, de profunzime, ajungându-se, prin unități funcționale din ce în ce mai simple — *subsisteme*, *microsisteme*, *termeni*, *particule* — până la *microparticule* —

elementele minimale, de bază, ale întregului eșafodaj.

Pentru evidențierea acestei structurări pe adâncime — lucru strict necesar în vederea precizării nivelelor și unităților terminale unde/și asupra cărora se aplică unele dintre baremurile fonetice — dăm tabloul sinoptic de la pag. 41, în care este prezentată analitic altă structura *semnului lingvistic*, cit și aceea a *indiciilor vocale* — și anume, în toate domeniile în care se manifestă o formă sau alta a existenței lor — bio-fizică (fiziologico-acustică), psihică (perceptivă), sau conceptuală (în cadrul normei limbii).

Astfel, plecându-se de la considerarea *expresiei verbale* (enunțul) ca *subsistem* al sistemului verbo-vocal — core-punzător, ca al doilea *subsistem*, se prezintă *expresia vocală* — se avansează ca analiza la nivele din ce în ce mai profunde: al *microsistemelor* (fizice: semne verbale/verboane; psihice: ideosemne/sememe; normă: lexeme, — corespondenții formali ai semnelor); *termenilor* (bio-acustici: soneme; perceptivi: suneme; normă: foneme); *particulelor* (fiziologice: trăsături formative; acustice: trăsături opozitive; perceptiv: trăsături discriminative; normă: trăsături distinctive); *microparticulelor* (fiziologice: oscilații etc., acustice: frecvențe etc., perceptiv: înălțimi etc.). (Vezi, în paralel, situația indicilor.)

Putem spune acum că avem în față o hartă amănunțită a sistemului verbo-vocal, datorită căreia ne putem orienta cu multă precizie și ușurință asupra oricărui element nodal al unui nivel sau altul al sistemului, fie în domeniul fizic (fiziologic și acustic), fie în cel psihic (perceptiv și de gândire), ambele confruntabile, permanent, cu norma pe care o impune limba vorbită a comunității lingvistice căreia îi aparține vorbitorul (și anume ca norme de ortoepie, ortofonemie, ortofonie, ortoprozodie, stil dicțiune).

Baremurii-test se pot aplica, evident, la orice nivel, dar informațiile cele mai precise și amănunțite le putem obține prin baremuri fonetice-test aplicate la nivelul microparticulelor (fiziologice, acustice, perceptiv), din măsurarea cantitativă a variabilității lor deducându-se calitatea oricărui nivel superior și, corespunzător, din *macrosensurile* în care enunțurile se ordonează, *macrosemnificațiile* care au stat la baza codării.

ORIGINEA CENTRALĂ ȘI SAU PERIFERICĂ A TIPURILOR DE ELEMENTE CONSTITUENTE ALE EXPRESIILOR VERBO-VOCAL

Ceea ce trebuie subliniat dintru început este faptul că „...nici o stimulare a cortexului uman, oriunde s-ar situa ea, nu provoacă niciodată emisiunea limbajului articu-

lat, adică silabe, cuvinte, fraze etc." și că, din contră, "....dacă subiectul vorbește, elocuțiunea sa este împiedicată sau stopată prin stămlări realizate în una sau alta dintre cele patru regiuni corticale situate pe emisfera dominantă (oprire a vocalizării sau blocaj al limbajului)" (6).

Această concluzie, la care s-a ajuns în urma unor spectaculoase experiențe practice de cei mai de seamă neurochirurzi, atestă originea asociativă a limbii, a cărei materializare, prin vorbire, este rezultatul funcționării cuplate a unor zone cerebrale eterogene: prinordinal, acestea comandă funcții vitale (respirație, fonție, masticție), cărora funcțiile sociale, limba vorbită și cîntul, li s-au suprapus.

Așadar, cînd ne referim la originea elementelor constitutive ale expresiilor verbo-vocale (semne, indicii etc.), trebuie să avem în vedere, de fapt, originile — separate — nu numai ale vorbirii și, respectiv, ale vocii, ci și originile, de asemenea separate, a trei dintre cele patru procese biomecanice care concurează la realizarea acestor manifestări bio-psiho-sociale, și anume: respirația, fonația-articulația, pronunția.

Independența acestor procese biomecanice este confirmată neuro-anatomic prin însăși existența unor centre neurali diferiți pentru fiecare dintre ele, atât motori, cât și senzitivi, montajul lor, prin centrul de asociere, fiind o sinergie, o cuplare a mai multor biomecanici ale unor funcții organice, genetice decuplate, în vederea realizării unei singure funcții, cea **socială — actul verbo-vocal**.

Dar, totodată, după cum vom vedea, există și alți centre cu comenzi de totalitate, care necesită acțiunii de decuplare a unor dispozitive biomecanice ce împiedică procesul verbo-vocal, și care constituie, astfel, un pericol pentru buna sa funcționare.

Canonșterea acestor aspecte s-a dovedit utilă nu numai în practica pedagogică, ci a satisfăcut și nevoia stabilirii unor baremuri-test pentru nivelul de profesionalitate în domeniul tehnicii vocale, apreciată în raport cu modul și cu promptitudinea cu care se fac cuplările componentelor funcționale ale aparatului verbo-vocal, cât și decuplările acestuia de unele dispozitive biomecanice colaterale care îi frîneză funcționalitatea la înalții parametri preținși de vocea vorbită sau cîntată, de performanță, practică — sau mai bine spus, necesar a fi practică — în arta dramatică și lirică.

Iată acum originile centrale ale respirației, fonației, articulației și pronunției.

a) *Respirația* poate fi de atîtea feluri cîte moduri de comenzi centrale există. Astfel, pot fi distinse:

— *respirația liberă* — specifică și pentru vorbirea curentă — determinată de un mecanism automat (reflex) care își are originea într-un centru protuberanțial (pneumotaxic — Pitts, 1941) cuplat cu centrul bulbari inspi-

ratori și expiratori care comandă musculatura respiratorie toraco-abdominală (6, pp. 224—225);

— *respirația susținută* — specifică pentru cîntul și vorbirea de performanță, care prelungind prelungirea timpului expirator — se obține printr-o reglare corticală, volitivă, dar automatizabilă, a funcției nervului frenic prin care se comandă musculatura striată respiratorie; localizat în zona cortexului motor (pe marginea posterioară a ariei motorii a umărului, în urma șanțului cruciform — Garol, 1942), acest centru poate inhiba centrul inspirator bulbo-protuberanțial, precum și să activeze direct nervii și mușchii respiratori, pe alte căi decît cele piramidale (6, pp. 226—227);

— *respirația emoțională* — specifică acestor de ris, plin de stări emoționale —, spre deosebire de cea bulbo-protuberanțială (reflexă) și de cea neocorticală (volitivă), se află sub influența variațiilor pasagere ale stărilor afective, originea lor fiind la nivelul unor structuri non-olfactive ale rinencefalului (structuri corticale arhaice, care, împreună cu unele formații neocorticale, „convertite” la funcții vegetative, formează „cercierul visceral”, „emoțional”, „vital” (7, p. 357), „....care prezintă o participare activă în toate mecanismele vieții vegetative, viscerele, afective și emoționale” (6, p. 235); acțiunea rinencefalului asupra respirației poate fi inhibitoare sau activatoare (6, p. 247).

b) *Fonația*. În ceea ce privește existența unui centru neural al fonației — înțelegem ea funcție oscilatorie, ritmică, a coardelor vocale în lipsa curentului de aer expirator — trebuie spus că acest centru nu a fost nici găsit, dar nici căutat, după cît se pare; ipoteza neuro-cronaxică a lui Husson, prin care se presupune existența lui, este însă plauzibilă datorită unor observații periferice confirmatoare: laringostroboscopice, electromiografice, electroglotografice, observații care au surprins activitatea bioelectrică și biomecanică a coardelor vocale în lipsa curentului de aer expirator și, evident, în lipsa vreunei emisii sonore (v. 6, pp. 98—120; 8, pp. 37—47; 9, § 75).

Ceea ce s-a descoperit pînă în prezent, de către neurochirurzi, sînt **patru centre corticale (bilaterali)** și **trei subcorticali**, centri prin a căror stimulare electrică s-au declanșat *emisiuni vocale (expirație + fonație + articulație)*; aceasta justifică să îi denumim „centri vocali”, iar nu „fonatori”, cum li se spune în mod impropriu (v. observația lui Husson, 6, p. 204, care deși le spune „fonatori” — între ghilimele — nu îi denumeste, totuși, vocali).

Acești centri vocali — doi neocorticali, doi rinencefalici și trei subcorticali — prezintă următoarele localizări și efecte prin stimulare:

— *centri vocali neocorticali*: 1) *Penfield* (aria 4c — la piciorul circumvoluțiunii fron-

tele ascendente == vocalizări susținute, de genul strigătelor noilor născuți; voci „neutre” de tipul vocalității schwa); 2) *Brickner* (aria 6 aß — *Brodmann*, pe prima frontală interemisferică = vocalizări discontinue, monotone, scandate cu efort); 6, pp. 201—202;

— *centri vocali rinencefalici* (descoperiți la mamiferele superioare): 3) *Smith-Gastaut* (partea anterioară a girusului cingulat); 4) *Delgado-Kaada* (partea anterioară a hipocampului); sonorurile vocale, sub forma unor vocalizări variate — provocate prin stimularea electrică a acestor doi centri ai „creierului emoțional” — au fost întovărășite mereu de comportamente tipice emoționale (mimici faciale diverse), precum și de alte comportamente (de tip sexual sau de socialitate) 6, p. 202, p. 249;

— *centri vocali subcorticali*: 5) *Bender-Teng-Weinstein* (regiuni vecine tuberculelor *cvadrigeneni* inferiori = vocalizări asociate unor centrări ale globilor oculari, contracții unilaterale sau bilaterale ale mușchilor: faciali, buco-nazo-faringieni, respiratori); 6, p. 203, p. 210; 6) *Ranson* (unii centri hipotalamici = tipăt întovărășit de mimici și reacții neurovegetative); 8, p. 203; 7) *Fulton* (nucleul ventral postero-medial al talamusului = comanda mușchilor gurii, limbii și laringelui); 8, p. 209.

Observații. După cum s-a văzut, există o varietate de centri vocali — neocorticali, rinencefalici (paleocorticali) și subcorticali —, prin a căror stimulare electrică s-au declanșat, simultan, expirația, fonația și articulația (= vocea).

(Articulația = o anumită poziție a conductului faringo-bucal în cadrul căruia *fonul* laringian este transformat în *son*, ca urmare a funcției de filtrare/transfer a conductului, care rezonă sau amortizează, selectiv, unele sau altele dintre componentele armonice ale produsului glotic. Sonul, la ieșirea din gură, ca presiune acustică radiată, reprezintă *sonorul vocal*, *vocea*.)

Ceea ce este încă de subliniat este faptul, de cea mai mare importanță, că numai centrii neocorticali (Penfield și Brickner) produc emisiunea vocală pură, în timp ce ceilalți centri — rinencefalici (3—4) și subcorticali (5—6—7) — produc, odată cu vocea, și alte motricități asociate, integrate, de totalitate, specifice comportamentelor emoționale, viscerale, animale.

Facem aceste observații deoarece după modul în care un subiect vocalizează — voce „solitară” sau voce acompaniată de acțiuni necontrolate, asociate — se poate aprecia tipul de voce folosită de acesta, și anume: de origine corticală sau emoțională, respectiv subcorticală.

c) *Articulația* — după cum s-a putut vedea — este comandată din centrii vocali, indicați mai sus, fiind o biomecanică integrată acestui act de totalitate. Însă, între o articulație a vocii de origine neocorticală (aria 4a Penfield, din zona cortexului motor,

unde sînt proiectate contele vocale, faringele, gura, limba, buzele) și articulațiile de origini rinencefalice sau subcorticale, există o foarte mare deosebire; primul tip de articulație este de conduct faringo-bucal relaxat, mai apropiat de starea neutră, în timp ce celelalte sînt articulări rezultate din contracții puternice ale musculaturii intrinseci conductului faringo-bucal, cît și ale celei extrinseci (concomitente cu contracțiile sfîncierilor glotice), de unde — ca efect acustic — o duritate excesivă a sonorurilor „viscerale” generate de stări emoționale (bine cunoscutul tip de voce gîtuită, guturală, străngulată sau — cu un termen științific — *vocele* cu „slabă impedanță reîntoarsă pe laringe” (8, p. 163 ș.u.), caracterizate biomecanic, prin: laringe ridicat, faringe constricționat, limbă retrasă posterior și ridicată spre bolta pilierilor, cavitate bucală redusă, maxilar inferior deplasat înapoi, comisurile labiale în tracțiune, mușchii obrazilor, masticatorii, supra-hioidienii și stilienii puternic contractați).

d) *Pronunția* este singura biomecanică faringo-bucală corticalizată în totalitate, produsă volitiv prin intermediul anumitor modelări „standardizate” ale conductului faringo-buco-nazo-labial, cu scopul de a se realiza sunetele (corespondentele fonemelor, modelul fonologic, lingvistic) din care se compun verbele, sonorurile vorbirii, prin care se materializează lexemele.

Pronunția își are originea în *ariile extra-piramidale de asociație 44 și 45 — Broca*. Aceste arii ale pronunției sînt *greșit* numite ale „limbajului articulat”, și aceasta deoarece pînă acum nu s-a făcut distincția între *articulația vocală* și *pronunția verbală*, distincție nu numai de denumire, ci de fond fiziologic și, corespunzător, acustic. Căci, pronunția reprezintă o biomecanică cu precădere a mușchilor lingual, care — în urma unor comenzi neocorticale, lingvistice — realizează elementele discrete ale vorbirii — *sonne/asone, consone/conasone* — prin modelări de cavități, precum și prin constricții și ocluzii în anumite zone ale conductului faringo-nazo-buco-labial, efectul acustic fiind: obținerea unor *cupluri de rezonanță* (formanții 1, 2 și 3) și a unor *zgomote „colorate”* (fricțiuni și explozii rezonate la frecvențele de rezonanță ale cavităților anterioară și posterioară constricției sau ocluziei); în schimb, articulația reprezintă o biomecanică cu precădere a conductului faringo-(nazo)-bucal-labial, care — în urma unor comenzi paraiso-extralingvistice, neocorticale, rinencefalice sau subcorticale — realizează globalități vocale prin modelarea mai ales a cavității faringale (în lărgime și în lungime) și a vestibulului labial (în lărgime și înălțime), efectele acustice fiind: obținerea unor *culori vocale* (*filtrări* trece-jos, trece-sus, trece-bandă, scoate-bandă — prin reglarea funcției de transfer la care este supus *fonul* laringian și chiar expirația afonă); obținerea unei *penetranțe* vocale (prin *ventrările* unor armo-

ACTUL LINGVISTIC INDIVIDUAL

COD - SISTEM LINGV. INDIVIDUAL				NORMĂ INDIVIDUALĂ		V O R B I R E				MESAJ VERBAL		PRESIUNE ACUSTICĂ	
PSIHO - IDEOSEMNUL - CONTINUT				- EXPRESIE - SEMNUL VERBAL - BIO - ACUSTIC -		SUBSISTEM VERBAL				- SUBSISTEM VERBAL -		PRESIUNE ACUSTICĂ	
FORMĂ				LEXEME		VERBEME				E N U N T A L C		S E C U N T A L C	
SEMNFICANT				FONEME		VERBALIZANT				FONEME		VERBEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME		FONEME	
PSIHO - ACUSTICĂ				FONEME		FONEME				FONEME			

